

De deelnemende loonbedrijven aan het praktijknetwerk hebben hun hakselaars uitgerust met opbrengstapparatuur. >

v De weegplateaus zitten tussen rubberen platen. Daardoor staat de trekkercombinatie altijd vlak staats tijdens het wegen.

Grasopbrengst wegen

Mineralen efficiënter inzetten

Een veehouder weet vaak precies hoeveel mineralen hij toedient.

Maar wat haalt hij eraf? Een praktijknetwerk onderzoekt het.

Tekst: Inge van Schie – Rameijer, DLV. Foto's: Leverancier, Herman Krebbers, DLV Plant

Wet u welk grasland er het dankbaarst reageert op de verstrekte mineralen? In het praktijknetwerk 'Ruwvoeropbrengst in Zicht' wordt door middel van weegplateaus in kaart gebracht hoeveel gras er daadwerkelijk wordt geoogst. Van elke wagen wordt het gewicht genoteerd, met behulp van mobiele weegplateaus. Doel is om met dit inzicht de mineralen efficiënter te kunnen inzetten. Een goede benutting van mineralen bij de ruwvoerteelt wordt steeds belangrijker. Veel melkveehouders weten hoeveel mineralen

er op perceelsniveau zijn uitgereden. Maar vaak is onbekend wat de opbrengst per perceel of snede is (geweest). Hiermee is ook de onttrekking aan mineralen op perceelsniveau niet bekend. In het praktijknetwerk 'Ruwvoeropbrengst in Zicht' hebben negen melkveehouders, vier loonwerkers en twee dealers van hakselaars de handen ineen geslagen om de gewasopbrengst te meten. Herman Krebbers van DLV Plant verzorgt de technische begeleiding van het netwerk. In dit eerste jaar van het driejarige netwerk wil

het netwerk de opbrengst in kaart brengen. Via gps-metingen op de hakselaar, maar ook met weegplateaus op het erf ter calibratie.

Gps-metingen

De deelnemende loonwerkers in het praktijknetwerk hebben hun hakselaars uitgerust met opbrengstapparatuur. De opbrengst wordt in de hakselaar bepaald door de afstand tussen de invoerrollen. Daarnaast beschikken veel hakselaars ook over een sensor in de pijp die via Near-

InfraRed-metingen (NIR) onder andere drogestofbepalingen kan doen. In de praktijk blijkt calibratie via een externe meting nog nodig. "De manier waarop geharkt is, heeft namelijk invloed op de metingen tussen de invoerrollen. Hoe gelijkmatiger alle wiersen op het land liggen, des te nauwkeuriger de hakselaar dit kan meten. Daarnaast blijkt bij een suikerrijk gras de sensor in de pijp ook dicht te slibben, waardoor de drogestofbepaling achterwege blijft", aldus DLV'er Krebbers.

Om de hakselaar te ondersteunen in opbrengstmetingen is daarom vanuit het praktijknetwerk 'Ruwvoeropbrengst in Zicht' een uitgebreid weegprotocol opgesteld, waarbij alle wagens worden gewogen via een weegplateau.

Mestmonster

Niet alleen worden gegevens rondom gewasopbrengst verzameld, ook de bemestinggegevens worden nauwkeurig bijgehouden. De deelnemers nemen voor het uitrijden van elke snede een mestmonster en houden bij hoeveel mest er op de weelpercelen is uitgereden. Eén dag voor het maaien worden verse grasmonsters genomen, tijdens het kuilen wordt de gewasopbrengst bepaald en naderhand worden kuilmonsters en een bodemmonster genomen. Op deze

wijze denkt het netwerk voor het eerste jaar een goed beeld te krijgen wat er op de percelen wordt bemest en hoe hoog de opbrengst is. Op dit moment worden er bij vier melkvee-houders opbrengstmetingen gedaan. Iedere melkveehouder heeft drie maaipercelen aangewezen waarvan opbrengst en bemesting nauwkeurig wordt bijgehouden. Van alle andere percelen wordt alleen de opbrengstmetingen gedaan.

Tijdverlies

De wens vanuit de deelnemers uit het praktijknetwerk was om het tijdverlies zoveel mogelijk te beperken bij het wegen. Krebbers is na lang zoeken de huidige weegplateaus tegen het lijf gelopen. Allereerst worden vier rubberen platen neergelegd, gevolgd door de weegplateaus en dan weer vier rubberen platen. "Daardoor staat de trekkercombinatie altijd vlak tijdens het wegen", aldus de begeleider van DLV plant. Van elke wagen wordt tijdens het inkuilen nauwkeurig het gewicht en het perceel genoteerd. Elke combinatie wordt gewogen. Daarnaast wordt van elke wagen een grasmonster genomen. Hiervan wordt later de drogestof bepaald, door deze in een stooft te leggen. Bij het wegen en de bepaling van

de drogestofmonsters wordt het netwerk ondersteund door drie studenten van de CAH Vilentum te Dronten. Bij zwagers Bertus Menkveld en Hennie Wijnbergen uit Gorssel zijn nu twee opbrengstmetingen gedaan. Wat Menkveld vooral opvalt, is het grote verschil in opbrengst tussen oude en nieuwe percelen. "Het grasland dat afgelopen najaar is ingezaaid met productiegras, gaf 4.664 kg product per hectare. Het perceel van twee jaar oud gaf 4.030 kg, en het perceel van twaalf jaar oud bracht maar 2.950 kg op. En dat terwijl ik die oudere percelen heb berekend en dat recent ingezaaide perceel niet. Bij de eerste snede, eind mei, waren de verschillen ook al zo groot. Deze grote verschillen tussen het oude en nieuwe grasland had ik zelf nooit verwacht."

Resultaten

Aan het einde van het jaar worden de eerste resultaten verwacht uit het netwerk, waarbij de mestgift, onttrekking en opbrengsten van de verschillende percelen met elkaar zijn vergeleken. □